

Kalendář nám dneska praví, že maminky svátek mají 26.4. – 7.5.2021

Konkretizované vzdělávací cíle:

- Umět ovládat dechové svalstvo, sladit pohyb se zpěvem
- Zkoordinovat práci ruky a oka, učit se zvládnout jemnou motoriku
- Správně vyslovovat, ovládat dech, tempo i intonaci řeči
- Naučit se nazpaměť krátké texty, záměrně si zapamatovat a vybavit
- Umět prožívat radost ze zvládnutého a poznaného
- **Snažit se spolupracovat s ostatními**
- Pokoušet se vyjadřovat se prostřednictvím hudebních a hudebně pohybových činností, zvládat základní hudební dovednosti vokální i instrumentální
- Vytvářet si povědomí o širším společenském a kulturním prostředí i jeho dění v rozsahu praktických zkušeností – besídka pro maminky, seniory

Konkretizované výstupy

- přizpůsobit či provést jednoduchý pohyb podle vzoru či pokynů
- pohybovat se dynamicky po delší dobu
- pohybovat se rytmicky, dodržet rytmus
- doprovázet pohyb zpěvem
- zvládat výtvarné činnosti, provádět jednoduché úkony s výtvarnými pomůckami (např. tužkou, pastelem, štětcem, nůžkami) a materiály (např. papírem-překládání, textilem, modelovací hmotou)
- zacházet správně s jednoduchými rytmickými a hudebními nástroji (např. trianglem, bubínkem, chřestidly)
- vyslovovat všechny hlásky správně a mluvit zřetelně, v přiměřeném tempu, ovládat sílu a intonaci hlasu
- rozkládat slova na slabiky, určit počet slabik
- vyčlenit hlásku na počátku a na konci slova
- rozlišit krátké a dlouhé samohlásky

- zapamatovat si krátké říkanky, rozpočítadla, jednoduché básničky, písničky a reprodukovat je, přijmout jednoduchou dramatickou úlohu
- nechat se získat pro záměrné učení
- odlišit hru od systematické povinnosti
- spolupracovat při hrách a aktivitách nejrůznějšího zaměření, být ostatním partnerem
- vyjadřovat se zpěvem, hrou na jednoduché rytmické či hudební nástroje, hudebně pohybovou činností
- cítit oslavu narozenin, svátků, slavností

NABÍDKA ČINNOSTÍ:

Informace o původu svátku – článek nemusíte číst dětem – můžete si vybrat, co jim řeknete nebo ne ☺, je to taková věc „navíc“ a třeba i nějaká zajímavá informace pro vás, rodiče.

Den matek slavíme 9. května. O tom, jak si o Dni matek ve školce povídat a co s dětmi podniknout za aktivity píšeme v tomto článku. Aktivity pocházejí z našich pracovních sešitů KuliFerda a z publikace Činnosti ke svátkům a tradicím – od jara do léta.

Druhou neděli v květnu se slaví Den matek. Tento významný den je mezinárodním a u nás se s přestávkou slaví od dvacátých let 20. století. Obvykle se maminkám dávají kytičky, přáníčka, nebo pro ně děti vyrábějí drobné dárky.

Den matek se začal slavit na začátku 20. století ve Spojených státech amerických. První impulz daly ženy, které se angažovaly za práva žen-matek, zejména Anna M. Jarvisová z Filadelfie. Myšlenka se ujala a začala se šířit po USA. V roce 1914 tehdejší prezident Thomas Woodrow Wilson oficiálně vyhlásil Den matek za národní svátek. Zároveň navrhl, aby se symbolem svátku stal bílý karafiát jako poděkování všem matkám. V českých zemích Den matek propagovaly některé organizace, např. Československý červený kříž, Sokol, Orel či Ywca (mezinárodní organizace pro mladé křesťanské ženy), angažovala se také Alice Masaryková, dcera českého prezidenta T. G. Masaryka. V devadesátých letech 20. století se obnovená YWCA pokusila tento svátek oživit. Postupně vstoupil do povědomí veřejnosti. V některých rodinách se slaví přáním a darovanou květinou. Na rozdíl od Mezinárodního dne žen, který je více svátkem politickým, má Den matek charakter rodinný a duchovně navazuje na středověké křesťanské tradice oslav mateřství Panny Marie.

1. Svátek je ideální příležitostí popovídat si o tom (odpovědi napište 😊):

- Kdo je to vlastně maminka a tatínek?

- Až budu velký, chtěl bych být tatínkem, nebo maminkou? Proč?

- Co všechno musí maminka/tatínek umět?

- Co se mi na mojí mamince/tátovi nejvíce líbí?

- Z čeho mají maminky největší radost? A z čeho tatínek?

- Jaký dárek by maminku a tátu potěšil?

- Jak moje maminka/tatínek vypadá?

- Je babička také maminka a dědeček tatínek?

- Jak se pozná, že někdo bude maminka?

- Jak se moje maminka jmenuje, jak jí říkám já, jak tatínek, jak babička...

BÁSNĚ PRO MAMINKY :

Mámo, víš, co pro mne znamenáš?

Jsi můj domov, kde svou radost můžu říct,
jsi moje slunce, které dokáže mé slzy vysušit,
jsi náruč vřelého objetí, citu a pohlazení,
jsi ta, která má vždy pro mně pochopení.

Všechno nejlepší k dnešnímu dni, mami!

Moje milá maminko,
děkuji Ti za Tvou lásku,
posílám Ti štěstí na obrázku
a přeji Ti, ať dnešní den,
je pro Tebe krásný jak sen!

Jsi nejlepší maminka,
jsem tvá velká fanynka,
všechno stále skvěle zvládáš
a přitom úsměvy rozdáváš.
Vše nejlepší k svátku přeje

Maminky mají dnes svůj den
a já myslím od rána na tebe jen.

Protože ty jsi ze všech nejlepší,
posílám ti pusinku největší.

Mám tě moc ráda, mami!

Kdyby mi tak někdo řekl, třeba kamarád,
prodej mi tu svoji mámu, dám ti za ní hrad.
Zazvonil bych na to smíchem, jako velký zvon,
nedám ti ji, ani kdybys dával milión.
Neprodám ji, neprodám, ani za nebe.
Nechám si já maminečku jenom pro sebe!

Kdo mě má rád jako ty?

Zašíváš mě kalhoty.

Zahříváš mě, když mě zebe.

Dáš mi najíst, když mám hlad.

Máš mě ráda – a já tebe.

Já tě mami mám moc rád!

MAMINCE

Text a hudba:
Marie Kružíková

1. Mám rá-da svo-ji ma-min-ku, má ná - ruč ja - ko

pe - řin - ku, kdo se v ní jed - nou scho - vá -

scho-vá se příš - tě zno - va.

2. Stejně si vybral tatínek
nejhezčí ze všech maminek,
já bych jí dal cokoli,
jen ať jí nic nebolí.

3. Pro všechny mamky na zemi
- a je jich hodně, věřte mi -
písničku zazpíváme
a pozdrav posíláme.

PÍSNÍČKA PRO MAMINKU

1. Když se má - ma u - smí - vá, slun - ce vy - chá - zí,

je - jí úsměv ce - lý den mě pak pro - vá - zí.

Ať jsem kde jsem vi - dím svou mi - lou ma - min - ku,

s láskou na ni myslívám kaž - dou chvi - lin - ku.

2. Když pak večer uléhám
do své postýlky,
nejraděj mám pohádku
od své maminky.

Umí krásně vyprávět,
umí lásku dát,
za to si pak celou noc
nechám o ní zdát.

KRÁSNĚ JE U MÁMY...

Text a hudba:
Marie Kružíková

C Ami F G C Ami

1. Krás-ně je u má-my, u-blí-žit ne-dá mi - ne-dá, ne-dá,

G C F

ne-dá. Ná-ruč má nej-vět-ší, kaž-dý v ní bez-pe-čí hle-dá,

G C Ami F G

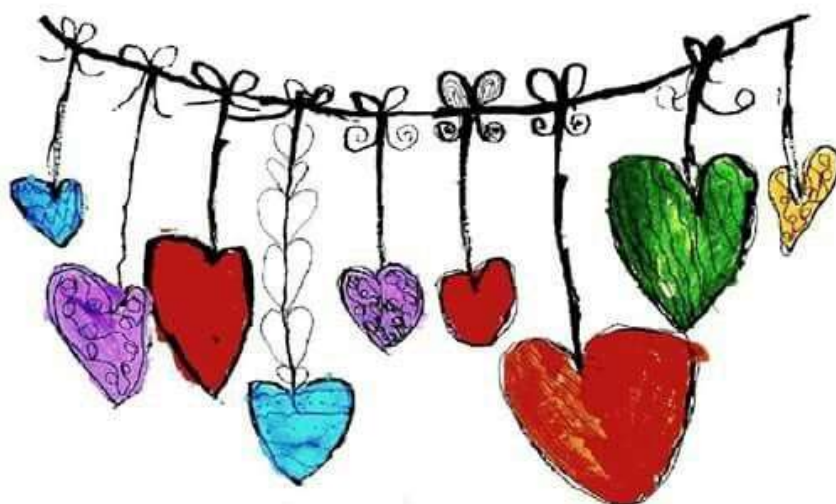
hle-dá, hle-dá. 2. Nik-dy mě ne-zra-dí, bo-líst-ku po-hla-dí -

C Ami G C

mi-lá, hod-ná, mi-lá. Až jed-nou vy-ros-tu - chci, a-by

F G C

pro mě tu by-la, vždyc-ky by-la...

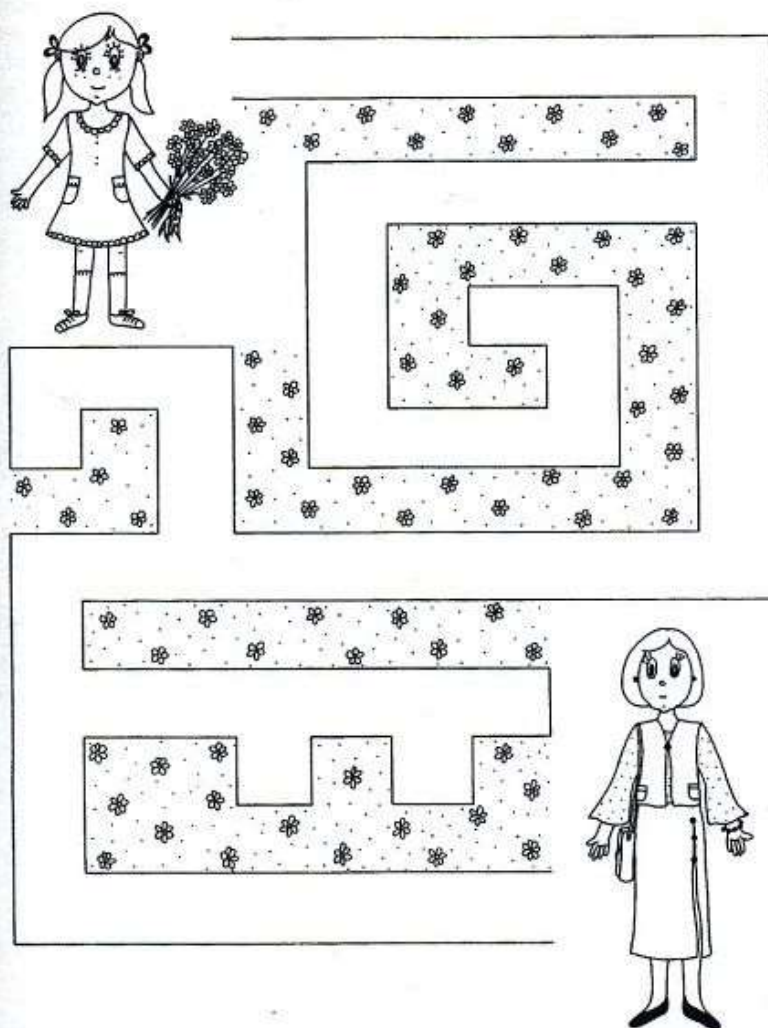
DEN RODINŮ

RODIČE MÁM
VELMI RÁD,
SRDÍČKO JIM
Z LÁSKY DÁM.

Srdíčko vybarvi nebo vyzdob kvítky a daruj je rodičům. Povyprávěj o své rodině.

NAJDI CESTU HOLČIČKY
K MAMINCE

DEN MATEK

MLUVÍ O TOM DĚTI, TÁTO,
NAŠE MÁMA, TO JE ZLATO.
UMÍ VŠECHNO, VŠECIČKO,
VYROBÍM JÍ SRDÍČKO.

• Květy DOKRESLI a SRDÍČKA DOKONČI podle vlastní fantazie.

POHÁDKA O POVINNOSTECH

Chlapec jménem Tomáš bydlel se svými rodiči v malém domku. Měl mnoho kamarádů a rád si s nimi hrál. Byl vždy veselý, a tak ho měl každý rád. Ale bylo přece jen něco, co mu nešlo. Nerad pomáhal mamince.

Jednoho dne jej maminka prosila: „Tomáši, pojd' mi, prosím, pomoci, mám mnoho práce, uklidíš nádobí?“

Tomáš odpověděl: „Maminko, já teď opravdu nemůžu, musím si dostavět lego.“

Jindy zase nutně musel malovat obrázek či jít hned ven za kamarády. Pokaždé nemohl kvůli něčemu jinému. A tak to šlo každý den. Maminka si postěžovala tatínkovi, že jí Tomáš vůbec nechce pomáhat.

Tatínek přišel za Tomášem a důrazně mu domlouval: „Tomáši, nelíbí se mi, že mamince nepomáháš. Vůbec nepracuješ. Podívej se třeba na mě. Chodím do práce, pracuji celý den a mám mnoho povinností a musím je plnit. Ty se nestydíš, že nic užitečného neděláš? Od nynějška mamince pěkně pomáhej, a budeš mít i nějaké povinnosti. Každé ráno, až se umyješ, usteleš si svou postel, a pak prostřeš na stůl k snídani. Po snídani opět všechno ze stolu uklidíš. U večere to bude platit také. Dále si budeš vždy uklízet sám svůj pokoj a maminka ti to nebude muset připomínat.“

Tomáš si tatínka velmi vážil a vždy si přál být jako on. Vzal si jeho slova skutečně k srdci a od této chvíle mamince opravdu pomáhal, a nikdy nezapomněl plnit své povinnosti. Nedělal to ale rád. Vždy vše udělal rychle, jen aby to měl za sebou a aby si mohl jít hrát.

Ve vedleším domě bydlela se svými rodiči Anička.

Hned, jakmile vstala, běžela za maminkou a s úsměvem se ptala: „Maminko, s čím Vám mohu pomoci?“

Když mamince pomohla, vesele říkala: „Maminko, já mám vždy takovou radost, když Vám můžu pomáhat. Je to vždy, jako by se mi v dušičce rozlilo takové krásné teplo, nebo jako by se rozsvítilo sluníčko.“

„To je tím, Aničko, že mi pomáháš ráda,“ odpověděla jí na to maminka.

Tomášovi se zdál jednou zvláštní sen. Procházeli se s Aničkou takovou zvláštní zahradou. V této zahradě bylo mnoho záhonků. Všechny záhonky byly stejně velké, avšak každý byl jiný. Některý byl zcela zarostlý plevelem a trávou, některý i bodláky. Jiné záhonky trochu kvetly, ale byly také zanedbané a zarostlé. Byly tam však i krásně rozkvetlé pěstěné záhonky, na kterých bylo vidět, že se o ně někdo pilně stará.

K dětem přišel nějaký pán a představil se jim jako zahradník, který se o tuto zahradu stará, a řekl jim: „Každý z lidí má zde svůj záhon. Jsou to záhony lidského konání.“

Prováděl je zahradou, až došli k jednomu záhonku, na kterém kvetly nádherné květiny různých barev, velikostí i vůní.

„Toto je tvůj záhonek, Aničko,“ řekl slavnostně zahradník. „Kvete tak nádherně proto, že s radostí a láskou pomáháš mamince a všem lidem kolem sebe. Jen tento malý plevílek vyrostl z toho, že jsi jednou mamince odmlouvala.“

Tomáš byl zvědavý, jak asi vypadá jeho záhonek. Vždyť pilně plní všechny své povinnosti a nikdy na to nezapomíná. Zastavili se u záhonku, na kterém rostlo mnoho květin, avšak kvetly jen velmi málo.

„To je tvůj záhon, Tomáši,“ oznámil zahradník.

Tomáš se diví: „Jak to, že květiny tak málo kvetou? Vždyť často pomáhám mamince i tatínkovi a plním si všechny své povinnosti! Jak to děláš, Aničko, že na tvém záhonu je tolik rozkvetlých květin?“

„Ani nevím, pomáhám mamince.“

„Vždyť já také,“ řekl na to Tomáš.

„Já mám velkou radost, když jí mohu pomáhat, dělám to vždy ráda, a pak je mi moc hezky u srdíčka,“ doplnila Anička.

„Aha, tak to bude tím! Já mamince nepomáhám rád. Pomáhám jen proto, že mi to řekl tatínek. Nechci ho zarmoutit, tak všechno, co mi uložil, udělám, ale celou dobu se přitom těším, až si budu moci zase dělat, co budu sám chtít.“

Moudrý zahradník s úsměvem naslouchal jejich rozhovoru. „Ano, je to tak. Své povinnosti má člověk plnit s radostí a rád, jinak taková práce nemá velkou cenu. Kdo pracuje a plní své povinnosti s láskou, ten vše svým konáním povznáší a zušlechťuje. Na jeho záhonku pak mohu pečovat o nádherné, voňavé květy.“

Tomáš si to vzal k srdci. Ráno, když se vzbudil, nevěřila maminka svým uším, když se zvesela ptal: „Maminko, s čím Vám mohu pomoci?“

